

**Diputació
Barcelona**

#DibaOberta

Àrea de Cultura, Educació i Esports

Oficina de Difusió Artística

Comte d'Urgell, 187 · 08036 Barcelona
Tel. 934 022 683 · Fax 934 022 819
oda@diba.cat · www.diba.cat

El repte i l'obstinació en la Col·lecció MACBA

Del 14 de setembre al 5 de novembre del 2017
Sala Josep Uclés. Centre Cultural El Carme
Badalona

Exposició itinerant 2017-2019

**Ignasi Aballí / Vito Acconci / Maja Bajevic /
Marcel Broodthaers / Anne-Lise Coste /
Esther Ferrer / Peter Friedl / Richard Hamilton /
Emanuel Licha / Gordon Matta-Clark /
Cildo Meireles / Younès Rahmoun /
Tere Recarens / Àngels Ribé /
Dieter Roth / Mireia Sallarès / Zush**

Dossier de premsa

www.diba.cat/oda/entusiasme

#ExpoEntusiasme

ÍNDEX

1. Crèdits / p. 3

2. Institucions organitzadores / p. 4

3. Presentació / p. 5

4. El comissari / p. 7

5. Contingut / p. 8

5.1. Artistes i obres

5.2. Àmbit de documentació

5.3. Àmbit del servei educatiu

6. Serveis al visitant / p. 25

6.1. Servei educatiu

6.1.1. Experimentem amb l'Art: educació infantil, primària i adults

6.1.2. Jordi Ferreiro: secundària

6.1.3. Marta Galán: famílies

6.2. Activitats vinculades

6.2.1. Conferència i converses

6.2.2. Activitats performatives

6.2.3. Activitats de formació per a artistes i persones vinculades a l'art contemporani des d'un punt de vista professional o *amateur*

7. Itinerància / p. 29

8. «Entusiasme» a Badalona / p. 30

9. Més informació / p. 32

1. CRÈDITS

«**Entusiasme. El repte i l'obstinació en la Col·lecció MACBA**» és una exposició itinerant del Programa d'Arts Visuals de l'Oficina de Difusió Artística (ODA) de la **Diputació de Barcelona**, organitzada en conveni amb el **Museu d'Art Contemporani de Barcelona** (MACBA), i en col·laboració amb els **municipis** que l'acullen.

Artistes

Ignasi Aballí, Vito Acconci, Maja Bajevic, Marcel Broodthaers, Anne-Lise Coste, Esther Ferrer, Peter Friedl, Richard Hamilton, Emanuel Licha, Gordon Matta-Clark, Cildo Meireles, Younès Rahmoun, Tere Recarens, Àngels Ribé, Dieter Roth, Mireia Sallarès i Zush

Comissariat

David Armengol

Producció

Programa d'Arts Visuals de l'Oficina de Difusió Artística de la Diputació de Barcelona

Itinerància

Programa d'Arts Visuals de l'Oficina de Difusió Artística de la Diputació de Barcelona
Ajuntaments participants

Coordinació i producció de l'edició

Gabinet de Premsa i Comunicació de la Diputació de Barcelona

Disseny i realització del servei educatiu per a educació infantil, primària i adults

Experimentem amb l'Art

Disseny i realització del servei educatiu per a secundària

Jordi Ferreiro

Disseny i realització del servei educatiu per a famílies

Marta Galán

Activitats vinculades

Ignasi Aballí
David Armengol
Ferran Barenblit
Antònia Maria Perelló
Tere Recarens
Àngels Ribé
Mireia Sallarès

Assessorament, suport tècnic i correus MACBA

Adaptació de l'exposició per a cada itinerància

David Armengol
Feltro
MACBA
Programa d'Arts Visuals de l'Oficina de Difusió Artística de la Diputació de Barcelona

Transport i muntatge

Feltro

Embalatges i elements expositius

Feltro

Disseny gràfic

Setanta

Impressió de cartel·les i vinils

Nivell Publicitari

Assegurança

Salomó & Bonet Godó

2. INSTITUCIONS ORGANITZADORES

«Entusiasme. El repte i l'obstinació en la Col·lecció MACBA» és una exposició itinerant del Programa d'Arts Visuals de l'Oficina de Difusió Artística (ODA) de la **Diputació de Barcelona**, organitzada en conveni amb el **Museu d'Art Contemporani de Barcelona** (MACBA), i en col·laboració amb els **municipis** que l'acullen.

La **Diputació de Barcelona** ofereix als ajuntaments de la seva demarcació territorial exposicions itinerants, a través del **Programa d'Arts Visuals** de l'Oficina de Difusió Artística (ODA). L'objectiu del Programa d'Arts Visuals de l'ODA és donar suport a les polítiques locals d'art contemporani de la seva demarcació amb tres línies estratègiques: a) Contribuint a la formació i a la professionalització dels tècnics municipals d'arts visuals. b) Oferint als municipis projectes de difusió d'art contemporani, principalment exposicions itinerants. c) Promovent serveis i recursos vinculats a les exposicions per a la formació i la participació dels ciutadans.

La metodologia d'aquest programa és treballar a partir de les necessitats, la diversitat i les potencialitats dels ajuntaments; treballar amb institucions, comissaris, artistes, empreses i professionals de referència; i buscar l'equilibri entre l'excel·lència i la divulgació.

El **MACBA**, el Museu d'Art Contemporani de Barcelona, assumeix, com a ens públic, la responsabilitat de transmetre l'art contemporani, oferir-ne una multiplicitat de visions i generar debats crítics sobre l'art i la cultura, una missió que aspira a integrar públics cada vegada més amplis. A això s'hi afegeix la vocació educativa, la voluntat d'innovació, el compromís de preservar el patrimoni i de treballar en xarxa amb altres institucions. La col·laboració amb el Programa d'Arts Visuals de la Diputació de Barcelona permet portar a terme amb èxit bona part d'aquests objectius.

http://www.diba.cat/en/web/oda/arts_visuals
<http://www.macba.cat/>

3. PRESENTACIÓ

«**Entusiasme. El repte i l'obstinació en la Col·lecció MACBA**» és un projecte que aborda la contemporaneïtat des d'una perspectiva optimista, persistent i apassionada. Un concepte directe que, en lloc de situar les obres dins d'un àmbit temàtic o cronològic determinat, s'erigeix com un to específic; és a dir, com una manera particular d'entendre la pràctica artística que reivindica la intensitat anímica del treball en art.

En termes generals, l'*entusiasme* s'entén com un procés subjectiu d'exaltació de l'ànim, en què la passió i el fervor actuen com a detonant emocional d'allò que -ja sigui discret o ambiciós, íntim o públic- es vol aconseguir. Mitjançant una anàlisi plural del concepte, el projecte revisa la col·lecció del MACBA amb l'objectiu d'escenificar i contrastar tot un seguit de comportaments i actituds sensibles a aquesta excitació. Una posició ferma i obstinada que s'allunya d'actituds ingènues o simplement alegres i aposta per qüestions de confiança, resistència i furor en diferents nivells. L'exposició proposa un exercici d'activació de les obres, en què s'entrecreuen causes i desafiaments diversos, cosa que dona lloc a una selecció de reptes singulars que, situats dins de l'àmbit de l'art contemporani, transiten entre les obsessions individuals i els compromisos d'ordre estètic, social o polític.

Seguint aquestes premisses, «Entusiasme. El repte i l'obstinació en la Col·lecció MACBA» proposa cinc aproximacions possibles basades en l'acte entusiasta: la construcció cosmogònica, la potència creativa de la vida quotidiana, la càrrega performativa del cos, l'activisme de caràcter social i la posada en crisi de la pròpia noció d'*art*. D'aquesta manera, la voluntat d'artistes com Zush, Anne-Lise Coste o Younès Rahmoun per construir un món propi mitjançant vivències, fantasies o creences; la repetició de gestos simples i quotidians d'Esther Ferrer, Ignasi Aballí, Dieter Roth, Richard Hamilton o Tere Recarens; la performativitat de Vito Acconci o Àngels Ribé; l'acció inconformista de Maja Bajevic, Emanuel Licha, Mireia Sallarès, Cildo Meireles o Gordon Matta-Clark i, finalment, la crítica al propi sistema de l'art de figures com Marcel Broodthaers o Peter Friedl suggereixen una seqüència narrativa en què l'entusiasme denota una posició ideològica forta enfront del fet artístic: aquella que, al cap i a la fi, concep l'art com un acte de fe capaç d'assolir el que es proposa, ja sigui canviar el món o simplement qüestionar-se a si mateix.

«Entusiasme» rep l'herència conceptual de dos projectes centrats en aquest concepte i esdevinguts a Barcelona a mitjan la dècada del 2000. D'una banda, el projecte «Fe i entusiasme» (2004), de l'artista Antonio Ortega: una exposició processual centrada en la noció d'*èxit* i organitzada a l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró, que consistia en l'intent de captar fons per construir una figura de cera de Yola Berrocal, màxim exemple de l'entusiasme segons l'artista. De l'altra, l'exposició «Entusiasme» presentada a la Fundació Tàpies el 2005: un arxiu de pel·lícules vinculades al moviment polonès de cinema *amateur* entre el 1950 i el 1980 recopilades pels artistes Neil Cummings i Marysia Lewandowska. Ambdues propostes incorporaven un impuls alliberador sorgit de la passió. I aquí, en el repte més visceral que racional, més apassionat que estratègic, és on resideix la intensitat d'aquesta revisió de la col·lecció del MACBA. Malgrat marcar-se

objectius ben diferents, i fer-ho mitjançant registres de presentació dispars, tots els artistes de l'exposició comparteixen un mateix gest: dir amb contundència.

Seguint un efecte de contagi i complicitat, els tres conceptes que sustenten la mostra — *entusiasme*, *repte* i *obstinació*— s'expandeixen també cap a tots els agents i estructures que intervenen en el projecte: la posició del curador, la configuració de la col·lecció del MACBA, la voluntat divulgativa del Programa d'Arts Visuals de la Diputació de Barcelona i, en el millor dels casos, la interrelació amb les persones i els col·lectius que visitaran l'exposició.

David Armengol, *comissari de l'exposició*

4. EL COMISSARI

David Armengol (Barcelona, 1974) és comissari independent i combina la seva pràctica de curador amb altres activitats paral·leles com la gestió cultural i la docència. Especialment interessat en la condició social de l'artista i la funcionalitat o disfuncionalitat de l'art, els seus projectes aborden temàtiques sensibles al contacte amb altres àmbits d'estudi com l'antropologia, la psicologia, la literatura o la música. Els últims anys ha treballat en propostes derivades d'una lectura narrativa i performativa del paisatge. Ha exposat en espais d'art contemporani com Caixaforum Barcelona (2008); Matadero Madrid (2010); Fundació Joan Miró de Barcelona (2012-2013); Fabra i Coats - Centre d'Art Contemporani de Barcelona (2014), EAC - Espacio de Arte Contemporáneo de Montevideo, Uruguai (2015); Bòlit - Centre d'Art Contemporani de Girona (2016); Tabacalera Madrid (2016), o Arts Santa Mònica a Barcelona (2017). Actualment forma part de l'equip de curadors de BCN_Producció (La Capella, Barcelona).

www.davidarmengol.com

5. CONTINGUT

5.1. ARTISTES I OBRES

IGNASI ABALLÍ

Pell 1

1995

Vernís brillant

100 x 100 cm

Col·lecció MACBA. Fundació MACBA. Donació Jordi Soley

Gran error

1998

Corrector i pintura sobre paret

100 x 100 cm

Col·lecció MACBA. Fundació MACBA. Donació Jordi Soley

El treball d'Ignasi Aballí (Barcelona, 1958) convida a una reflexió conceptual sobre la representació i la percepció de registres artístics com la pintura, la fotografia o el vídeo. Des dels anys vuitanta, l'artista inventa i reorganitza imatges i objectes buscant sempre una confrontació discursiva entre allò present i allò absent, entre allò visible i allò invisible. La seva obra respon a l'excés d'imatges que caracteritzen la nostra societat actual, en què tot sembla condicionat a un tipus de consum tancat i prefigurat. Així, els seus projectes s'alliberen de les convencions de l'art apostant per una altra manera d'entendre l'ofici de l'artista. D'aquesta manera, les seves obres es defineixen més aviat per accions derivades d'una suposada no-acció, incorporant així conceptes com l'error, l'atzar o l'imprevist.

En aquestes dues instal·lacions, Aballí explora els processos de la pintura des d'un gest inútil i costós que, un cop finalitzat, sembla retornar l'obra a un estat d'invisibilitat i inexistència. D'una banda, *Pell 1* suposa un metre quadrat de pintura blanca sobre el mur blanc de la sala d'exposicions; de l'altra, *Gran error* és un metre quadrat de Tipp-Ex sobre la superfície blanca del mur. En els dos casos, Aballí juga amb la metareferencialitat de l'art per desdibuixar els límits entre contingut i suport, entre discurs i estructura.

VITO ACCONCI

Three Adaptation Studies

Tres estudis d'adaptació

1970

Pel·lícula super-8 mm passada a vídeo, b/n, sense so, 8 min

Col·lecció MACBA. Fundació MACBA

Vito Acconci (Nova York, 1941 - 2017) va iniciar la seva trajectòria artística com a poeta a mitjans de la dècada dels seixanta, quan va començar a desenvolupar accions performatives amb els espais i objectes que tenia a l'abast. Així, les seves accions van començar a inserir-se dins l'àmbit de l'art i van evolucionar cap a un treball especialment centrat en el seu cos des d'un interès físic i psicològic. Acconci basa la seva obra en experiències que esborren les fronteres tradicionals entre l'artista i el seu públic. A finals dels anys vuitanta, el seu interès per l'espai públic el va portar a crear l'anomenat Acconci Studio, un equip de treball conformat per arquitectes i artistes que proposen intervencions de tipus mediambiental i arquitectònic.

En aquest film experimental, Vito Acconci ofereix resistència física a tres accions de certa incomoditat. En la primera, l'artista, que porta els ulls embenats, intenta esquivar tota una sèrie de pilotes que se li llencen; en la segona, manté els ulls ben oberts mentre té la cara plena de sabó; per acabar, intenta ficar-se tot el puny a la boca. Tot i la seva senzillesa i absurtitat, la peça explora la capacitat de reacció dels sentits, ja que en cada un dels exercicis hi ha un sentit que ha de mantenir-se fort. Com si es tractés d'un joc infantil, el tacte, la vista i el gust han d'aconseguir imposar-se a les adversitats.

MAJA BAJEVIC-EMANUEL LICHA

Green Green Grass of Home

Verda verda gespa de casa

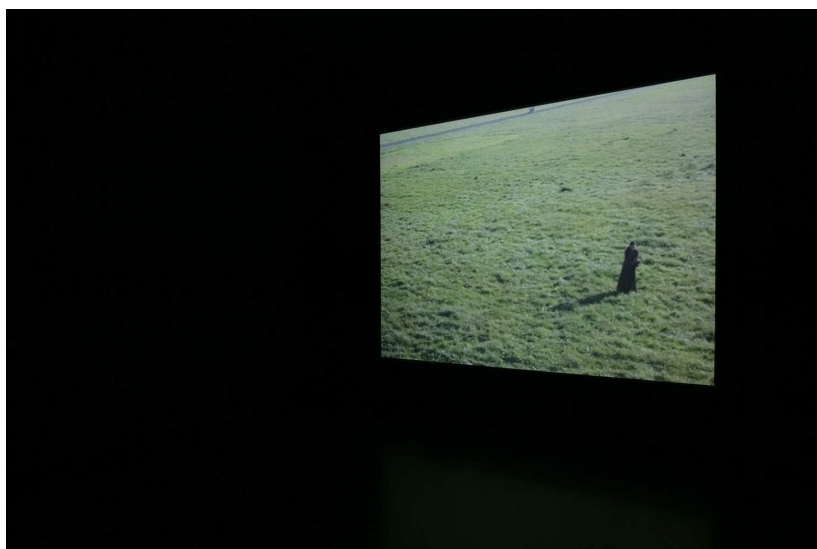
2002

Vídeo monocanal, color, so, 17 min 53 s i enregistrament sonor

Col·lecció MACBA. Fundació MACBA. Obra adquirida gràcies a Maria Entrecanales

Maja Bajevic (Sarajevo, 1967) centra el seu treball en la revisió poètica de les fractures socials i històriques derivades del conflicte i la guerra. En aquest sentit, les guerres viscudes a l'antiga ex-Iugoslàvia tenen un paper destacat dins la seva trajectòria. Els seus projectes exploren l'impacte dramàtic dels esdeveniments bèl·lics en la vida quotidiana de les persones que els pateixen, buscant, així, una presa de consciència de l'espectador. Bajevic es va fer coneguda internacionalment amb *Women to Work* (Dones treballant) (1999-2000), una sèrie de *performances* en què van participar cinc dones víctimes de la massacre de Srebrenika durant la guerra de Bòsnia el 1995. En una d'aquestes accions, titulada *Washing up*, les dones rentaven a mà diversos draps amb lemes de l'època del dictador Tito fins que aconseguien esborrar-ne les paraules escrites.

Aquesta peça és un exemple de la col·laboració de Maja Bajevic amb el també artista i cineasta canadenc Emanuel Licha (Mont-real, 1971). Al llarg del vídeo, Bajevic, mentre camina per un prat verd, va fent una descripció en anglès del seu antic pis a Sarajevo, ocupat des de la guerra de l'ex-Iugoslàvia per inquilins que ara es resisteixen a ser desallotjats. L'artista descriu de memòria el pis on va viure amb els seus pares just abans de la guerra, intentant moure's pel prat reproduint l'espai de les habitacions i explicant anècdotes vinculades a cadascuna de les estances.

MARCEL BROODTHAERS

Museum - Museum

Museu - Museum

1972

Fotolitografia sobre cartró

Dues fotolitografies de 84,1 x 59,8 cm c/u

Col·lecció MACBA. Fundació MACBA

Musée - Museum

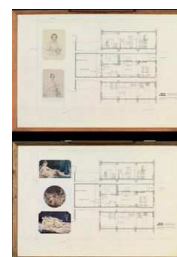
Museu - Museum

1972

Impressió multi-to, fotolitografia i *collage* sobre paper

Dos elements de 50,7 x 74,5 cm c/u

Col·lecció MACBA. Fundació MACBA

Les Animaux de la ferme

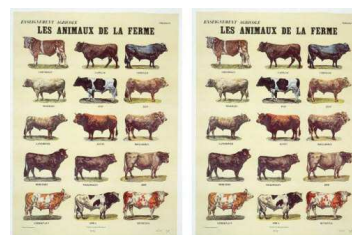
Els animals de la granja

1974

Impressió òfset, impressió multi-to sobre cartró

Dos elements de 82 x 60 cm c/u

Col·lecció MACBA. Fundació MACBA

Marcel Broodthaers (Brussel·les, 1924 – Colònia, 1976) és un dels artistes cabdals del segle xx per la seva capacitat per redefinir el llenguatge de l'art i fusionar les diverses disciplines artístiques. El seu treball comprèn l'escriptura, el cinema, la producció d'objectes i l'obra gràfica. Utilitzant el llenguatge i l'escriptura com a punts de partida, la seva obra ofereix una reflexió constant sobre la condició de l'art; una exploració formal i conceptual que revisa el paper de l'artista, de l'espectador i, molt especialment, del museu com a institució encarregada de la seva difusió. En el seu ús de la paraula, Broodthaers integra errors, dobles sentits i girs simbòlics que posen en dubte les convencions socials que determinen la funcionalitat tant de l'objecte com de la paraula en el món de l'art.

L'exposició incorpora tres exemples significatius de la producció d'obra gràfica de Marcel Broodthaers, un registre que apostava per certa democratització de l'art i que l'artista va portar al límit tot incloent-hi inscripcions fetes a mà en tiratges il·limitats. D'aquesta manera, Broodthaers qüestiona la condició d'obra d'art, jugant amb un doble equívoc: per una banda, la tensió entre el producte manufacturat i l'original intervingut; de l'altra, els jocs de significat que incorpora a través del llenguatge.

Museum-museum critica el mercantilisme de l'art a partir de la figura icònica del llingot d'or i diferents missatges escrits que barregen noms d'artistes famosos i productes comercials bàsics. En la mateixa línia, *Musée-Museum* mostra la planta de l'edifici que va acollir el museu de Broodthaers amb tota una sèrie d'obres falses i, finalment, *Les Animaux de la ferme* estableix un paral·lelisme entre diferents tipus de vaques i marques de cotxes.

ANNE- LISE COSTE

There

Allà

2010

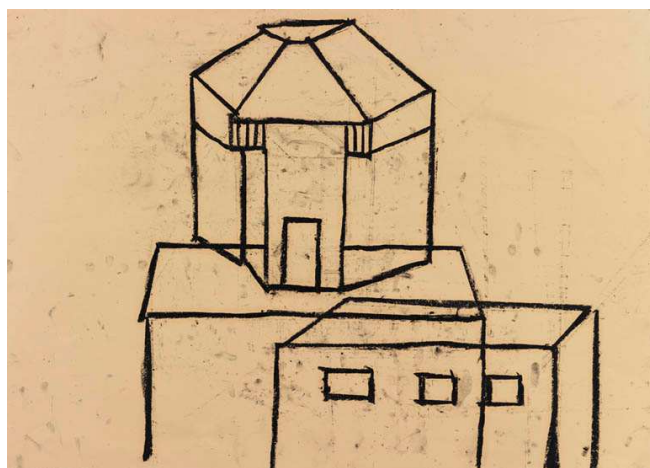
Pastel i llapis sobre paper

Quatre dibuixos de 50 x 65 cm; quatre de 50 x 70 cm c/u

Col·lecció MACBA. Consorci MACBA

Mitjançant el dibuix i el text l'artista francesa Anne-Lise Coste (Marsella, 1973) combina l'expressió de determinats estats d'ànim amb una crítica d'ordre social i política. La flexibilitat del seu traç desdibuixa la suposada narrativitat del dibuix per apostar per un tipus de connexió emocional i visceral que revisa certs aspectes controvertits, i fins i tot tabú, dins la nostra societat. L'artista sol generar composicions aparentment decoratives que a la vegada li permeten analitzar tot un seguit d'ansietats i fòbies contemporànies. A més, la seva obra sol incorporar textos i frases escrites que, des d'un lirisme asfixiant, solen referir-se a aspectes de la vida quotidiana.

A l'hivern del 2010, Anne-Lise Coste es va tancar durant cinc dies per evocar els cinc anys d'adolescència en què havia estat sotmesa a un tractament clínic. Va ser un exorcisme personal que es va plasmar en una sèrie de dibuixos que despleguen de forma obsessiva un mateix tema: l'arquitectura hospitalària i l'atmosfera de clausura que conservava la memòria personal de l'artista. El títol de les obres —tots els dibuixos porten el mateix, *There*— sintetitza el component emotiu de les imatges: *allà*. Les imatges mostren un únic escenari: l'hospital. I així, amb un traç molt auster de línies anguloses i cossos geomètrics, s'hi mostra l'habitació, el llit, les creus, la repetició de les habitacions i una torre exterior amb una xemeneia de totxo.

ESTHER FERRER

Silla Zaj

Cadira Zaj

1974

Fusta i tinta impresa sobre paper

79 x 34 x 45 cm

Col·lecció MACBA. Fundació MACBA

Esther Ferrer (San Sebastià, 1937) és una artista conceptual especialment coneguda per les seves *performances*. Al llarg de la seva trajectòria, ha treballat tant de manera individual com col·lectiva formant part del *Grupo Zaj*. Aquest grup va ser un col·lectiu artístic de caràcter experimental -vinculat a l'art i també a la producció musical i sonora- format per Juan Hidalgo, Ramón Barce, Walter Marchetti i la mateixa Esther Ferrer, que va estar actiu entre el 1964 i el 1996.

El treball d'Esther Ferrer se centra en l'anàlisi del cos i de la seva presència en objectes o espais quotidians. El fet de treballar a partir de l'experiència directa implica que la seva obra depengui sempre d'un temps específic. Les seves accions es caracteritzen per fugir de la teatralitat i la ficció, apostant per una idea de realitat que s'allunya de qualsevol joc de representació per erigir-se com una vivència irrepetible. En aquest sentit, els guions de les seves *performances* solen ser molt directes i senzills; bàsicament petits enunciats que, com si fossin instruccions, suggereixen una acció.

Silla Zaj és una de les peces més emblemàtiques d'Esther Ferrer mentre pertanyia al *Grupo Zaj*. Més enllà del fet d'estar situada a la sala d'exposicions, la peça gairebé no genera cap diferència amb la vida quotidiana: una cadira normal i corrent però que incorpora un contundent enunciat que s'adreça directament a l'espectador. El missatge convida a un gest anodí -asseure's a la cadira- però amb la voluntat de quedar-s'hi assegut per sempre. D'aquesta manera, Esther Ferrer reflexiona sobre el pas del temps, una de les constants en la seva obra.

PETER FRIEDL

Untitled (Badly Organized)

Sense títol (mal organitzat)

2003

Tubs de neó, cables i transformadors

Frase sencera: 64 x 300 x 6,5 cm

Col·lecció MACBA. Fundació MACBA. Donació de l'artista

Des de principis dels noranta, Peter Friedl (Oberneukirchen, Àustria, 1960) ha dut a terme una obra heterogènia que investiga l'abús de la justícia i les configuracions del poder en el món contemporani. Friedl també ha tingut interès en conceptes d'exclusió més subtils, com el de la infància. Friedl s'interessa pels abusos històrics poc visibles i per la desobediència civil, i evidencia que el conflicte sorgeix quan falta el consens. El seu és un treball de crítica social i política que implica una revisió profunda dels codis, cànons i gèneres que sustenten la modernitat artística. En aquest sentit, la seva obra suposa un exercici de resistència i fugida de les convencions pròpies del sistema de l'art.

Aquesta peça de Peter Friedl sembla generar un missatge autocrític que evidencia i a la vegada anuncia amb solemnitat un suposat error: allò que no està ben organitzat. Com si fos un gargot, el neó utilitza una tipografia irregular que reforça l'estranyesa. L'artista incorpora aquí moltes capes de significació: des de les més directes -la crítica al propi concepte d'*art* i al seu engranatge institucional- o d'altres de més complexes i gairebé inaccessibles. En definitiva, el neó de Friedl aporta un gest inesperat i atípic: reconèixer que el que se'ns està mostrant no funciona com hauria de funcionar.

GORDON MATTA-CLARK

Splitting

Partició

1974

Fotografia amb revelat de sals de plata

40,5 x 50,6 cm

Col·lecció MACBA. Fundació MACBA

Splitting

Partició

1974

Pel·lícula super-8 mm passada a vídeo, b/n i color, sense so,

11 min 05 s

Col·lecció MACBA. Consorci MACBA

Conical Intersect

Intersecció cònica

1975

Fotocollage de fotografies revelades amb sals de plata

18 x 13,3 cm

Col·lecció MACBA. Fundació MACBA

Conical Intersect

Intersecció cònica

1975

Pel·lícula 16 mm passada a vídeo, color, sense so, 18 min 40 s

Col·lecció MACBA. Consorci MACBA

Gordon Matta-Clark (Nova York, 1943 – 1978) va començar documentant edificis abandonats, en els quals aviat va intervenir per retallar, buidar o seccionar figures geomètriques. Les seves intervencions, conegudes com *building cuts* o *talls d'edificis*, contenen una renovació del llenguatge escultòric i una crítica no només a l'arquitectura moderna, sinó també al capitalisme i al model de vida nord-americà. En només vuit anys, del 1970 al 1978, Matta-Clark va crear un corpus artístic complex, radical i innovador, que ha influït en les generacions posteriors d'arquitectes i artistes plàstics.

Aquestes dues obres sintetitzen la intensitat processual de Gordon Matta-Clark. A *Splitting* (1974), l'artista va partir literalment una de les típiques cases de classe mitjana situada en un barri perifèric de Nova Jersey. A *Conical Intersect* (1975), va generar una sèrie de cercles a les parets d'un edifici de pisos a punt de ser enderrocat el barri obrer de Les Halles a París. Al costat de l'edifici, l'esquelet del nou Centre d'art Georges Pompidou, llavors en construcció, reforçava el sentit crític de la seva intervenció. En els dos casos, la contundència de Matta-Clark suposa una acció de denúncia contra la demolició de determinades zones urbanístiques.

CILDO MEIRELES

Inserções em circuitos ideológicos. Projeto Coca-Cola

Insercions en circuits ideològics. Projecte Coca-Cola

1970

Objecte

Serigrafia sobre plàstic, vidre i metall

Tres ampolles de 25 cm d'alçària c/u

Col·lecció MACBA. Fundació MACBA. Obra adquirida gràcies a Corinne Disserens i Pablo Azul Disserens

Des dels anys seixanta, l'artista brasiler Cildo Meireles (Rio de Janeiro, 1948) ha redefinit la pràctica artística a través d'una ampliació de l'experiència sensorial de l'espectador. A més de la implicació social i ètica contra el capitalisme i el colonialisme d'Occident en què se centren les seves obres, en bona part es posa en joc la condició mateixa de l'art. Sovint incorpora experiències tàctils, sonores, olfactives i gustatives que demanen una plena implicació de l'usuari.

Durant els anys setanta i vuitanta, Cildo Meireles va realitzar una sèrie de treballs que oferien una forta crítica en contra de la dictadura militar brasilera. Per aquest motiu, alguns dels seus treballs s'insereixen de manera furtiva en la societat de l'època i donen lloc a uns processos relacionals i especulatius que desdibuixen la barrera entre el que es considera art i el que no. A *Insercions en circuits ideològics. Projecte Coca-Cola*, Meireles aprofita el sistema de retorn de les ampolles de Coca-Cola per escriure-hi missatges de reivindicació política i tornar-les a posar en circulació. El missatge enregistrat —«*Yankees Go Home*»— era una protesta frontal contra l'imperialisme nord-americà. Com a la majoria de les seves obres, l'experiència directa és el que dona sentit a la peça.

YOUNÈS RAHMOUN

77

2014

Instal·lació lumínica

Dimensions variables

Col·lecció MACBA. Fundació MACBA. Obra adquirida gràcies a la Fundació Banc Sabadell

Les instal·lacions de Younès Rahmoun (Tetuan, Marroc, 1975) tenen una gran capacitat per evocar la dimensió universal de l'espiritualitat. Les seves peces són d'una gran simplicitat: la repetició sistemàtica d'un gest, una paraula, una acció o un element que opera com un principi meditatiu. Rahmoun observa l'espai privat de les conviccions interiors i prova de materialitzar-lo de la manera més pura, de vegades només amb elements com la llum, l'espai i el silenci.

Younès Rahmoun presenta aquí una instal·lació formada per setanta-set llums agrupats en deu formacions en forma de flor que, alhora, dibuixen conjuntament una flor més gran. Els llums representen les setanta-set branques o camins de la fe dins l'islam. Rahmoun treballa molt influït per les filosofies zen i sufí, i pel paper de les matemàtiques i l'astronomia en la tradició musulmana. Un detall clau de la peça és que està orientada cap a la Meca.

TERE RECARENS

Fucking Glory

Putà glòria

2007

Llana teixida

970 x 150 cm

Col·lecció MACBA. Fundació MACBA. Col·lecció Fundación Repsol

Tere Recarens (Arbúcies, 1967) comença a exposar el seu treball a principis dels anys noranta. Els seus projectes es caracteritzen per una anàlisi exhaustiva de l'experiència directe com a gest vital. En aquest sentit, els seus viatges i la seva biografia han anat configurant gran part de la seva trajectòria. Utilitzant la diversió com a valor primari, la seva incursió en determinats contextos culturals dona lloc a múltiples revisions de la seva condició d'artista. Així, l'artista genera una mena d'autoretrats que es defineixen a partir de la seva capacitat d'adaptació i de lectura de l'entorn i de les relacions amb els altres.

Fucking Glory és una gran instal·lació de bufandes que revisa els missatges reivindicatius i de pertinença que genera la noció d'*afició*. Especialment interessada en la posada en crisi de la identitat a través d'emblemes i lemes, en les diferents sèries de bufandes que l'artista ha dut a terme ha anat alterant els missatges per exhibir la seva incursió i capacitat de relació en llocs on no comparteix la llengua.

ÀNGELS RIBÉ

3 punts 3

1973

Fotografia revelada amb sals de plata

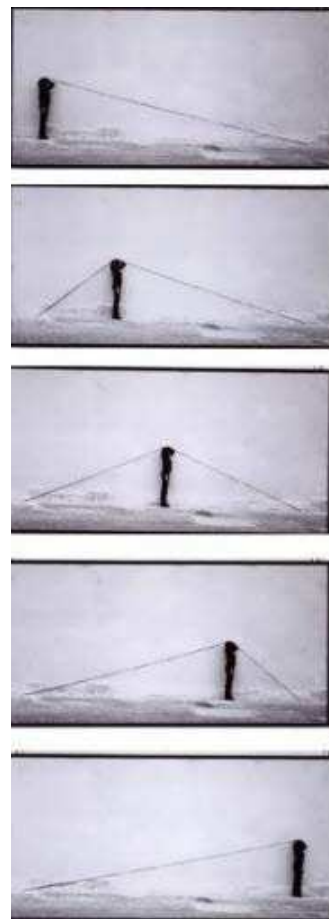
Cinc elements de 30,5 x 61 cm c/u

Col·lecció MACBA. Fundació MACBA. Obra adquirida gràcies a Dinath de Grandi de Grijalbo

Àngels Ribé (Barcelona, 1943) no concep l'art com un objecte, sinó més aviat com una experiència. Tot i la seva formació com a escultora, a finals dels anys seixanta l'artista abandona la condició formal i matèrica de la seva obra per transitar cap a l'àmbit de l'acció mitjançant experiències basades en la natura i el cos. En les seves primeres accions, Ribé intervé subtilment en elements propis de la natura —la llum, una onada, la pluja—, generant així petites alteracions.

A finals dels anys setanta, comença a incorporar el seu propi cos per explorar les condicions geomètriques de l'espai. En aquests treballs, la relació entre el cos i el lloc es genera mitjançant càlculs i proporcions de caràcter matemàtic. En la sèrie titulada *3 punts*, tres accions realitzades entre el 1970 i el 1973, l'artista explora les diferents variants del triangle, la figura més simple que uneix tres punts i una de les mesures bàsiques del món. En aquest tipus d'accions, la fotografia esdevé fonamental com a registre de documentació.

3 punts 3 suposa la darrera de les accions d'Àngels Ribé dedicades a la forma del triangle. A *3 punt 1*, la primera de la sèrie, l'artista tensa un cordill entre dos punts en una cantonada blanca, cosa que projecta una ombra que dibuixa un triangle sobre els dos murs. A *3 punt 2* utilitza el seu cos i la seva pròpia ombra per dibuixar un triangle rectangle i, finalment, a *3 punt 3*, torna a fer servir el seu cos contra una paret i, movent-se entre els dos extrems, genera diversos tipus de triangles (isòsceles, escalè i agut). El desplaçament de l'artista en l'espai i en el temps genera tota una coreografia geomètrica i vital.

DIETER ROTH

Lorelei - Langstreckensonate

Lorelei - Sonata de llarga distància

1978

Fusta, paper, casset, reproductor d'àudio i enregistrament sonor, 2.400 min

59,6 x 27,5 x 10,8 cm

Col·lecció MACBA. Fundació MACBA

L'obra de Dieter Roth (Hannover, 1930 – Basilea, 1998) es caracteritza per una eufòrica fusió entre art i vida. Situat dins els corrents neodadaistes de finals dels anys cinquanta i principis dels seixanta, el seu treball sol incorporar materials orgànics que dificulten en gran mesura la perdurabilitat de les obres, fet que utilitza per qüestionar els sistemes de mercantilització de l'art. Progressivament, els seus objectes van donar lloc a grans instal·lacions, on l'artista recuperava directament tots aquells escenaris que formaven part de la seva vida. Destaca, també, la seva producció de llibres i el seu treball en l'àmbit sonor. A partir dels anys setanta, va col·laborar amb artistes com Arnulf Rainer o Richard Hamilton, amb qui va passar temporades a Cadaqués. Dieter Roth va reivindicar sempre el canvi constant en l'art, i això el va portar a jugar també amb el seu propi nom —Dieter Roth, dieter roth, DITERROT, diter rot o Dietrich Roth—, segons les obres o contextos en què l'artista treballava.

Lorelei - Sonata de llarga distància suposa una extensa pràctica de piano duta a terme per Dieter Roth conjuntament amb els seus fills, Vera i Björn. La peça consta de 38 cintes de casset i un radiocasset especialment preparat per escoltar les cintes. La impossibilitat d'assumir el temps de duració (2.400 minuts) reforça la seva condició vital més enllà de la identitat com a obra d'art pensada per consumir-se des dels espais d'exposició. *Lorelei* es va publicar l'any 1978 amb una edició limitada de 20 exemplars. Cada una contenia les 38 cintes i el radiocasset dins d'una capsula de fusta pintada a mà.

DIETER ROTH – RICHARD HAMILTON – LUIS CHISPAS

Canciones de Cadaqués

Cançons de Cadaqués

1976

Discos de vinil de 45 rpm

Dos discos de 19 x 19 cm c/u

Ed. 30/60 certificat + 500 exemplars

Col·lecció MACBA. Fundació MACBA. Donació

Lanfranco Bombelli

DIETER ROTH – RICHARD HAMILTON

Cartell d'INTERFACES III a la Galeria Eude de Barcelona

1977

Tinta impresa sobre paper

60 x 42 cm

Ed. 3/30

Col·lecció MACBA. Fundació MACBA. Donació Lanfranco Bombelli

INTERFACES, Artists Statesments, September 1977 - February 1978

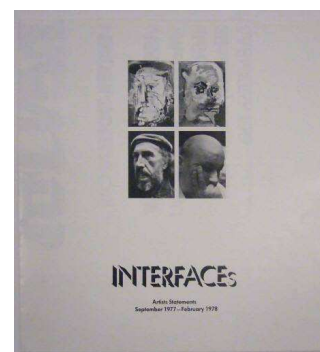
INTERFACES, declaracions d'artistes, setembre de 1977 - febrer de 1978

1977 - 1978

Tinta impresa sobre paper

59,2 x 42 cm (obert); 21 x 19,9 cm (plegat)

Col·lecció MACBA. Fundació MACBA. Dipòsit Família Bombelli

Suite Two. The Rotham Certificates

Suite dos. Els certificats de Rotham

1977

Tinta impresa sobre cartolina

40 postals de 10,4 x 14,8 cm c/u; estoig: 15 x 10,9 x 1,3 cm

Col·lecció MACBA. Fundació MACBA. Dipòsit Família Bombelli

En aquesta vitrina conviuen diferents registres gràfics centrats en la relació entre Dieter Roth i Richard Hamilton i els seus vincles amb el poble de Cadaqués, on Hamilton estiujava i rebia les visites de Roth. Hi trobem materials diversos com cartells i referències a diferents presentacions del projecte *INTERFACES*, on els dos artistes es van retratar mútuament a través de múltiples recursos matèrics i fotogràfics, o la sèrie de postals *Suite Two: The Rotham Certificates* —una col·lecció de 37 dibuixos realitzats, també, mitjançant processos compartits entre els dos artistes. De tots, destaquem especialment *Canciones de Cadaqués*, un doble vinil de set polzades a 45 rpm. El disc suposa un projecte d'autoria doble basada en l'intercanvi i en la relació de complicitat i amistat entre ells. La peça consta d'un original i d'un certificat. En l'original, els dos artistes s'encarreguen de les veus i l'acompanyament de guitarra, mentre que en el certificat, Luis Chispas, un gos de Cadaqués notable pel seu lladruc, contribueix en la secció vocal, embolcallat pels acords de guitarra de Hamilton i Roth.

MIREIA SALLARÈS

Literatura de replà, una relectura

2014

Fragment de paret, fotografia cromogènica, documents diversos, taula, cadires i enregistrament sonor, 35 min

Mides diverses

Col·lecció MACBA. Fundació MACBA

Els treballs de Mireia Sallarès (Barcelona, 1973) estan relacionats amb la sociologia i l'antropologia cultural. Analitzen històries reals de persones i col·lectius d'arreu del món (França, Estats Units, Mèxic, Veneçuela), amb una predilecció per les dones. Una altra condició habitual dins el seu treball són les qüestions d'estrangeria i adaptació a contextos aliens. L'artista analitza el món com a estrangera, fent servir entrevistes, intervencions en l'espai públic o altres tipus de suport per reflexionar sobre conceptes com la veritat, la violència, el plaer, la memòria o l'estatus. Sallarès utilitza la incursió documental, donant veu a les persones amb les quals treballa, i ho fa sempre des d'una clara voluntat de compromís polític i social.

L'octubre del 2013, en senyal de protesta contra l'administració de l'edifici on havia viscut durant 15 anys, Mireia Sallarès va decidir encolar quatre textos literaris sobre els murs de maó i ciment que tapiaven quatre pisos on feia poc vivia gent. El projecte es va titular *Literatura de replà*. A partir de la seva intervenció es van generar tota una sèrie d'esdeveniments fortuïts i oficials que donen lloc a una instal·lació que recopila tot el procés: les visites a l'edifici, la relació afectiva entre els veïns (tant els nous com els vells), la resolució judicial i, fins i tot, el fet que la defensa utilitzés la seva intervenció artística com una de les proves.

ZUSH

Kaenia II

1972

Pintura

Acrílic i tinta sobre tela

200,5 x 200,5 cm

Col·lecció MACBA. Dipòsit de la Generalitat de Catalunya. Antiga Col·lecció Salvador Riera

Zush és el nom que l'artista Albert Porta (Barcelona, 1946) va adoptar entre el 1968 i el 2001. A partir d'aquest any, i fins a l'actualitat, l'artista treballa i viu sota el pseudònim d'Evru. L'obra de Zush es caracteritza per la construcció d'una mitologia personal de naturalesa autobiogràfica. Aquesta cartografia pròpia es nodreix de l'acumulació d'imatges que fan referència a les nocions de cos i de la creació d'una escriptura, un codi personal —*asura*— que pretén expressar tot el que no és possible explicar d'una manera racional. Aquests elements organitzen múltiples universos paral·lels que mantenen un delicat equilibri entre el que és aparentment caòtic i monstruós i la composició racional. La voluntat de dessacralitzar la figura de l'artista i la seva diversitat d'interessos han dut Zush a fer servir un extens espectre de mitjans que el fan difícil de catalogar: de la pintura, el dibuix i el grafisme als *assemblages*, la fotografia i el *collage*, el llibre o l'enregistrament sonor... Zush ha manifestat sovint la seva confiança en el potencial creatiu de totes les persones, i també en el caràcter terapèutic de l'art.

Kaenia II és una pintura de gran format on veiem el cos nu d'un personatge femení. De marcada estètica psicodèlica, l'obra reflecteix l'imaginari oníric i fantasiós de Zush, en què la representació artística permet connectar amb altres estats de consciència que van més enllà de la raó. La pintura connecta amb les vivències de Zush a Eivissa a inicis dels anys setanta, on la vida en una comuna, les experiències lisèrgiques i la seva posició contracultural van marcar al caràcter ideològic i formal de la seva obra.

5.2. ESPAI DE DOCUMENTACIÓ

• Bibliografia

Les referències bibliogràfiques d'«Entusiasme» incorporen publicacions relacionades amb els artistes que formen part de l'exposició, així com també altres títols que proposen connexions més flexibles i intuïtives, com llibres d'assaig i novel·les.

1. Àngels Ribé. *En el laberint*. Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA), 2011.
2. Cildo Meireles. Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA), 2009.
3. Cildo Meireles. Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía (MNCARS), 2013.
4. *De Zush a Evru*. Sociedad Estatal para la Acción Cultural Exterior (SEACEX), 2006.
5. Esther Ferrer. *En cuatro movimientos*. ARTIUM, 2011.
6. Gordon Matta-Clark, Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía, (MNCARS), 2006.
7. Peter Friedl. *Obra 1964 – 2006*. Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA), 2006.
8. Vito Acconci. *Diary of a body*. Edizioni Charta, 2006.
9. Vito Hannibal Acconci Studio. Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA), 2004.
10. ABALLÍ, Ignasi. *Listados*. Belleza Infinita, 2011.
11. BAJEVIC, Maja. *Power, governance, labor*. Zurich Migros Museum für Gegenwartskunst and JRP Ringier, 2017.
12. CALVINO, Italo. *El barón rampante*. Editorial Siruela, 1998.
13. CHESTERTON, G. K. *La esfera y la cruz*. Editorial Valdemar, 2009.
14. COSTE, Anne-Lise. *Où suis-je*. Edition Patrick Frey, 2014.
15. CUMMINGS, Neil. *Enthusiasm*. Fundació Antoni Tàpies, 2006.
16. DAUMAL, René. *El monte análogo*. Ed. Atalanta, 2006.
17. ROTH, DIETER and MUSIC. *And away with the minutes*. Edizioni Periferia, 2015.
18. GROENENBOOM, Roland. *Galeria Cadaqués. Obres de la Col·lecció Bombelli*. Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA), 2006.
19. LYOTARD, Jean François. *El entusiasmo*. Editorial Gedisa, 1994.
20. RECARENS, Tere. *Sportkünstlerin (Heitere Weitere Poltere)*. Galeria Toni Tàpies: FRAC de Bourgogne, 2005
21. TORRALBA, Francesc. *L'entusiasme*. Pagès editors, 2011.
22. MOURE, Gloria. *Marcel Broodthaers. Works and Collected Writings*. Ediciones Polígrafa, 2012.

5.3. ÀMBIT DEL SERVEI EDUCATIU

Totes les dinàmiques educatives tindran lloc a la mateixa sala d'exposicions. Per al desenvolupament d'una part del servei educatiu dels grups d'educació infantil i primària s'habilitarà un espai per a la instal·lació d'una petita escenografia.

6. SERVEIS AL VISITANT

6.1. SERVEI EDUCATIU

Característiques dels **serveis educatius del Programa d'Arts Visuals de la Diputació de Barcelona**:

- S'encarreguen a **professionals especialistes** en art i educació.
- S'adrecen i s'adapten a **diferents segments de públic**: individual, familiar, escolar i altres grups (entitats, esplais, gent gran, etc.).
- Adopten diferents formats: **visita dinamitzada, visita dialogada, visita performativa, i taller experimental**.
- I tenen com a **objectius generals**:
 - o Estimular la curiositat i l'interès.
 - o Promoure la recepció activa, la participació, el respecte, l'associació d'idees, l'experimentació, el pensament crític i la creativitat.
 - o Fomentar el treball individual i de grup.
 - o Oferir eines de coneixement, contextualització i anàlisi.
 - o Donar confiança per a l'aproximació autònoma a l'art contemporani i a les temàtiques i problemàtiques actuals (socials, polítiques, econòmiques, etc.).
 - o Compartir el gaudi per l'aprenentatge.

6.1.1. Servei educatiu per a grups d'educació infantil, primària i d'adults

Volem oferir l'espai expositiu com un laboratori per investigar i conèixer estats d'ànim, comportaments i actituds al voltant de l'acte entusiasta. Proposem una activitat en què s'identifiquin, s'investiguin, es coneguin i es valoritzin «els entusiasmes» de les obres de l'exposició en diàleg amb «els entusiasmes» dels participants.

Segons les característiques de cada grup, s'exploraran algunes de les aproximacions a l'entusiasme que planteja l'exposició: la construcció cosmogònica, la potència creativa de la vida quotidiana, la càrrega performativa del cos, l'activisme de caràcter social i l'autocrítica.

- Educadors: **Experimentem amb l'Art** <http://www.experimentem.org/>
- **Infantil i primària**
 - o Títol: **Tossudament entusiastes**
 - o Destinataris: grups d'infantil i primària (a partir de P4)
 - o Grups: grup-classe
 - o Durada: 1 hora 30 minuts
 - o Tipus d'activitat: visita dinamitzada i taller experimental
- **Adults**
 - o Títol: **Lectures entusiastes de la Col·lecció MACBA**
 - o Destinataris: adults a partir de 16 anys
 - o Grups: màxim 25 persones, amb concertació prèvia o sense
 - o Durada: 1 hora

- o Tipus d'activitat: visita dialogada

6.1.2. Servei educatiu per a grups de secundària

- Títol: **Visites performatives**.
- Artista-educador: **Jordi Ferreiro** <http://jordiferreiro.info/>
- Destinataris: grups de secundària
- Grups: grup-classe
- Durada: 1 hora 30 minuts
- Tipus d'activitat: visita performativa

Amb aquestes visites performatives convidem alumnes i professors a adoptar una posició activa i participativa davant l'obra d'art, a ser alhora partícips i creadors d'un esdeveniment únic i irrepetible. Aquestes visites funcionen com un primer apropament a l'art contemporani, utilitzant la *performance* com a fil conductor de l'activitat. No es tracta només de veure les obres exposades, sinó de viure l'experiència de visitar una exposició d'una manera més lúdica i menys passiva.

La visita consta d'un recorregut no lineal a l'exposició amb diferents propostes d'acció per dialogar i activar altres discursos davant l'obra d'art. De la mà dels artistes, explorem la *performance* com un llenguatge artístic agitador capaç de transformar l'espectador passiu en un subjecte actiu.

► Vídeo: <https://www.youtube.com/watch?v=JiR-F5xCfT8&t=20s>

6.1.3. Servei educatiu per a famílies

- Títol: **Cossos que fan coses**
- Artista-educadora: **Marta Galán** www.marta-galan.com
- Destinataris: grups familiars amb nens/es a partir de 6 anys, preferiblement
- Grups: màxim 30 persones
- Durada: 1 hora 30 minuts
- Tipus d'activitat: visita performativa

Es proposa al grup familiar partir de la pròpia experiència del cos i l'acció per explorar i comprendre la disposició entusiasta i apassionada dels artistes que es presenten a l'exposició. No es tracta tant d'explicar les obres i les seves característiques com d'*habitar* l'espai expositiu amb diferents accions guiades que ajudin a comprendre, des del *fer*, les metodologies que els artistes empenen i els compromisos d'ordre estètic, social o polític que plantegen.

Oferim un exercici lúdic i participatiu per a tota la família que pren el cos i l'acció com a epicentre i que proposa transitar l'exposició des de la pròpia experiència física i performativa; cossos que fan coses, fan temps, fan presència a l'espai expositiu. Convidem a practicar en família el gest entusiasta i obstinat que reivindica la intensitat anímica del treball en l'art.

► Vídeo (part final): <http://www.ccma.cat/tv3/alacarta/tria33/menu-infantil-per-a-tots-els-paladars-la-tria-escenica-de-julia-bertran/video/5650597/>

6.2. ACTIVITATS VINCULADES

Segons els interessos de cada municipi, «Entusiasme. El repte i l'obstinació en la Col·lecció MACBA» proposa un programa d'activitats que permetrà definir el projecte en termes de present immediat i donar lloc a diverses temporalitats complementàries al fet expositiu. Aquesta programació es divideix en tres tipus de propostes:

6.2.1. Conferència i converses

- **«Cap a una lectura entusiasta de l'art contemporani»**

A càrrec de David Armengol, comissari de l'exposició. Aquesta xerrada/conferència funciona com un punt de partida que potencia la visió de l'art contemporani sota el prisma de l'entusiasme, una mirada que es complementa des de dues lectures complementàries: la visió genèrica de la pràctica artística mitjançant referents específics —artistes, exposicions, moments...— i un relat vinculat a la biografia professional del comissari.

- **Converses entre el comissari i els artistes Ignasi Aballí i Tere Recarens**

Les converses amb els artistes locals de l'exposició s'organitzen com una conversa entre els artistes i el comissari. Segons els interessos i disponibilitats dels municipis, els dos artistes que participaran en el programa seran Ignasi Aballí (sobre la condició de l'art) i Tere Recarens (sobre la biografia com a motor de treball). Les converses s'adrecen a un públic adult interessat en l'art contemporani, sense que hagin de tenir coneixements previs en aquest àmbit.

- o **Conversa amb Ignasi Aballí**

- **«La pràctica artística: entre el fer i el no fer»**

Una conversa amb Ignasi Aballí sobre els seus procediments i mètodes de treball en l'art. Seguint un format proper a l'entrevista, Ignasi Aballí i David Armengol parlaran de la funcionalitat o la disfuncionalitat de l'art, repassant alguns dels projectes i exposicions més rellevants de l'artista.

- o **Conversa amb Tere Recarens**

- **«La pràctica artística: la biografia com a eina de treball»**

En aquest cas, la conversa entre l'artista i el comissari se centrarà en els aspectes biogràfics que determinen les dinàmiques i processos artístics de Tere Recarens. En aquest sentit, aspectes com l'idioma o les rutines de determinats contextos on l'artista ha treballat permetran anar presentant alguns dels seus projectes recents.

- **«Donar forma a una col·lecció»**

Conversa entre Antònia Maria Perelló, conservadora i cap de la Col·lecció MACBA, i David Armengol, comissari de l'exposició.

Aquesta activitat funciona també com a punt de partida i s'adreça de manera més global a conèixer millor el funcionament del MACBA. En aquest sentit, la conversa entre la direcció i la conservació de la col·lecció permetrà aprofundir en les línies de treball i les dinàmiques del museu. L'activitat s'adreça a públic adult interessat en l'art contemporani.

6.2.2. Activitats performatives

- **Itinerari-recorregut per l'entorn natural guiat per Àngels Ribé, artista, en conversa amb David Armengol, comissari de l'exposició**

Aquesta activitat consisteix en un recorregut per la natura amb l'artista Àngels Ribé. L'activitat afavoreix un marc de recepció inusual basat en el diàleg i l'experiència col·lectiva. L'activitat s'adreça a artistes i perfils interessats en l'art contemporani.

6.2.3. Activitats de formació per a artistes i persones vinculades a l'art contemporani des d'un punt de vista professional o amateur

- **Workshop sobre pràctiques col·laboratives amb Mireia Sallarès, artista**

Seguint les metodologies de treball de l'artista, el taller es preveu com una aproximació teòrica i pràctica als processos d'investigació amb col·lectius específics i dinàmiques de participació. L'activitat s'adreça a artistes i altres perfils interessats en temàtiques artístiques i socials.

7. ITINERÀNCIA

1.

Badalona

Sala Josep Uclés. Centre Cultural El Carme

Del 14 de setembre al 5 de novembre del 2017

2.

Ripollet

Centre Cultural de Ripollet

Del 10 de novembre del 2017 al 7 de gener del 2018

3.

Vilafranca del Penedès

Sala dels Trinitaris

Del 12 de gener al 18 de febrer del 2018

4.

Martorell

Muixart. Espai d'Art i Creació Contemporanis

Del 23 de febrer al 6 de maig del 2018

5.

Cerdanyola del Vallès

Museu d'Art de Cerdanyola

Del juny a l'agost del 2018

6.

Igualada

Museu de la Pell d'Igualada i Comarcal de l'Anoia

Del 14 de setembre al 4 de novembre del 2018

7.

Vilanova i la Geltrú

Centre d'Art Contemporani La Sala

Del 9 de novembre del 2018 al 6 de gener del 2019

8.

Sant Cugat del Vallès

Centre d'Art Maristany

Del 17 de gener al 10 març del 2019

9.

Terrassa

Sala Muncunill

Del 15 de març al 5 de maig del 2019

8. «ENTUSIASME» A BADALONA

- **Dates de l'exposició**

Del 14 de setembre al 5 de novembre de 2017

- **Lloc:**

Sala Josep Uclés. Centre Cultural El Carme
Carrer de Francesc Layret, 78-82
08911 Badalona
934 832 990
elcarne@badalona.cat
www.badalona.cat
[@UclesElCarme](#)

Horari: de dimarts a divendres, de 16 h a 20.30 h; dissabtes, d'11 h a 14 h i de 16 h a 20.30 h; diumenges i festius, d'11 h a 14 h

Inauguració i presentació de l'exposició

Dijous 14 de setembre, a les 19 h

- Inauguració a càrrec del **MACBA**, la **Diputació de Barcelona** i l'**Ajuntament de Badalona**. Amb la Universitat de Barcelona, coprogradora de la Sala Josep Uclés.
- Presentació de l'exposició a càrrec de **David Armengol**, comissari de l'exposició

Servei educatiu

- **Visita dinamitzada per a adults** (a partir de 16 anys)
Dijous 5 d'octubre, a les 16.30 h
A càrrec d'**Experimentem amb l'Art**
- **«Cossos que fan coses»**, visita performativa per a famílies (a partir de 6 anys)
Diumenge 22 d'octubre, a les 12 h
A càrrec de **Marta Galán**, artista-educadora
- **Visites dinamitzades i tallers experimentals per a grups d'educació infantil, primària i d'adults**
Cal concertar el dia i l'hora a través del correu electrònic elcarne@badalona.cat
A càrrec d'**Experimentem amb l'Art**
- **Visites performatives per a grups de secundària**
Cal concertar dia i hora a través del correu electrònic elcarne@badalona.cat
A càrrec de **Jordi Ferreiro**, artista-educador

Activitats vinculades

- **«Caminant sota el sol»**, un recorregut per la platja amb **Àngels Ribé**, artista, en conversa amb **David Armengol**, comissari de l'exposició, per a alumnes de l'Escola d'Art i Superior de Disseny Pau Gargallo de Badalona.
Divendres 22 de setembre, a les 10 h
- **Converses**
 - o **«Donar forma a una col·lecció»**, entre **David Armengol**, comissari de l'exposició, i **Antònia Maria Perelló**, conservadora i cap de la Col·lecció MACBA
Dijous 19 d'octubre, a les 19 h
 - o **«La pràctica artística: la biografia com a eina de treball»**, entre **Tere Recarens**, artista, i **David Armengol**, comissari de l'exposició.
Dijous 26 d'octubre, a les 19 h
- **Conferència**
 - o **«Cap a una lectura entusiasta de l'art contemporani»**, a càrrec de **David Armengol**, comissari de l'exposició.
Divendres 20 d'octubre, a les 10 h
- **Workshop** sobre pràctiques col·laboratives amb **Mireia Sallarès**, artista
Dijous 2 i divendres 3 de novembre, de 16 h a 20 h
Durada: 2 sessions de 4 hores c/u
Inscripcions fins al 30 d'octubre: elcarne@badalona.cat
Places limitades

Visita dinamitzada per a l'Associació de Familiars de Persones amb Alzheimer de Badalona, Sant Adrià i Santa Coloma

- A càrrec del **CCCB Programa Alzheimer**

>>> TOTES LES VISITES I ACTIVITATS VINCULADES SÓN GRATUÏTES

9. MÉS INFORMACIÓ

Anna Crosas i Barcia

Directora del Programa d'Arts Visuals

Oficina de Difusió Artística (ODA)

Àrea de Cultura, Educació i Esports

Diputació de Barcelona

Urgell, 187 · 08024 Barcelona

Telèfon 934 020 636 · Fax 934 022 819

crosasba@diba.cat

www.diba.cat/oda/arts_visuals

@ArtsVisualsODA